

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Μαρτυρολόγιο

**Ἡ Ἁγία Ὁσιομάρτυς Ἀγνή,
ἡ Ρωμαία***

† 21η Ἰανουαρίου (περ. 303-305)

*Ὑπὲρ νέον σοι μόσχον, ὡς Δαυῖδ λέγει,
ἤρρεσκεν Ἀγνή πυρπολουμένη, Λόγε.*

Ἡ Ὁσία Ἀγνή, ἡ ἐνδοξη Μάρτυς**, ἡ ὁποία τιμήθηκε ἀπὸ γενεὲς ἐραστῶν τῆς ἀγνότητος, ἦταν δωδεκαετῆς παρθένας, εὐγενικῆς καταγωγῆς, καὶ ζοῦσε στὴν Ρώμη ἐπὶ βασιλείας Διοκλητιανοῦ (284-305 μ. Χ.).

Ὁ βίος τῆς ἦταν ἀντάξιος τοῦ ὀνόματός τῆς καὶ ἐδίδασκε τὸν λόγο τῆς ἀληθείας σὲ πολλὰς γυναῖκες, οἱ ὁποῖες ἤρχοντο νὰ τὴν δοῦν καὶ τὶς παώτρυνε νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν Χριστὸ ὡς τὸν μόνον ἀληθινὸ Θεὸ καὶ νὰ Τὸν λατρεύσουν διάγοντας ἀγνὸ βίον.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, συνελήφθη καὶ ὠδηγήθηκε ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχοῦ τῆς Ρώμης. Ἐπειδὴ δὲν κατῴρθωσαν νὰ τὴν ἀναγκάσουν νὰ ἀπαρνηθῆ τὸν Χριστό, τὴν παρέδωσαν, ἐνδεδυμένη μὲ ἀπλὸ χιτῶνα, σὲ πορνοστάσιο.

Ὅλοι, ὅμως, ὅσοι τὴν ἐπλησίαζαν γιὰ νὰ ἀσελγήσουν, τοὺς κοβόταν ἡ ὁρμή, ἔχαναν κάθε δύναμι καὶ ἔστεκαν ἐμβρόντητοι.

Ἐνας βάρβαρος, πλέον ἄγριος καὶ ἀκόλαστος ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὤρμησε στὴν ἀμνάδα τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀνήμερο θηρίο, καὶ παρευθὺς ἔπεσε νεκρὸς, ὡς κεραυνόπληκτος.

Τὸ θέμα ἔφθασε στὸν Ἐπαρχο, ὁ ὁποῖος ἐζήτησε νὰ προσαχθῆ

πάλιν ἡ Ἄγνη καὶ τὴν ἐρώτησε πῶς ἐσκότωσε τὸν ἄνθρωπο. Ἀποκρίθηκε ἡ Ὁσία, ὅτι εἶδε Ἄγγελο Κυρίου, μὲ μορφή λευκοφόρου νέου, ὁ ὁποῖος ἐσπρωχνε ὀπίσω τοὺς ἀδιάντροπους καὶ ἐκτύπησε τὸν πλέον τολμηρὸ ἀπὸ αὐτούς.

Ὁ δικαστὴς δυσπιστοῦσε.

Ἡ Ἄγνη ἐσήκωσε τότε τὰ μάτια στὸν οὐρανὸ καὶ προσευχήθηκε στὸν Θεὸ νὰ δεῖξη τὴν δύναμί Του καὶ ἐκείνη τὴν στιγμή ὁ νεκρὸς ἀναστήθηκε.

Ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι εἰδωλολάτρεις καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κυβερνήτης ἀνεφώνησαν κατάπληκτοι: «Μεγάλη ἡ δύναμις τῶν Χριστιανῶν!».

Ὅμως, κάποιοι φανατικοὶ ἄπιστοι ἐφώναξαν, ἀπευθυνόμενοι στὸν Ἐπαρχο: «Αὐτὰ τὰ σημεῖα τὰ κατορθῶνε μὲ τὴν μαγεία. Θανάτωσέ την!».

Καταδικασμένη νὰ καῖ ζωντανή, ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ καὶ εἰσήλθε μὲ θάρρος στὶς φλόγες. Μὲ τὴν προσευχὴ στὰ χεῖλη, ἄφησε τὸ σῶμα της, τὸ ὁποῖο εἶχε διαφυλάξει ἄσπιλο, καὶ ὑψώθηκε πρὸς τὸν Κύριο γιὰ νὰ γευθῆ τὴν ἀληθινὴ καὶ αἰῶνια ἀγνότητα, στὴν θεωρία τοῦ Προσώπου Του.

Ὅτι ἀπέμεινε ἀπὸ τὸ παρθενικὸ σῶμά της συνέλεξαν μὲ εὐλάβεια οἱ Χριστιανοὶ καὶ ἐναποτέθηκε σὲ μνήμα, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἀργότερα οἰκοδομήθηκε μία μεγάλη Βασιλική.

Τὰ ἱερά Λεῖψανα τῆς Ἁγίας ὑπῆρξαν γιὰ αἰῶνες καὶ μέχρι σήμερα πηγὴ παρηγορίας καὶ ἰάσεων γιὰ τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Ρώμης καὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

* * *

Ἡ Βασιλικὴ τῆς Ἁγίας Ἄγνης στὴν Ρώμη, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχει τὸ ψηφιδωτὸ τῆς Ἁγίας Ἄγνης καὶ στὴν κατακόμβη ὁ Τάφος της.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Φερωνύμως ἀγνεΐας ὄφθης κειμήλιον, καὶ ἀνδρικῶς ἠγωνίσω ὑπὲρ τῆς δόξης Χριστοῦ, καλλιπάρθενε σεμνὴ Ἀγνὴ πανεύφημε· ὡς γὰρ θυσία καθαρὰ, προσενήνεξαι Αὐτῷ, τελέσασα τὸν ἀγῶνα, διὰ πυρὸς Ἀθληφόρε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην ἐφλεξας.

Κοντάκιον

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενΐας λάμπουσα, μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, μαρτυρίου ἤνυσας, περιφανῶς τοὺς ἀγῶνας· πίστει γὰρ, καὶ θεῖω ἔρωτι φλεγομένη, ἤνεγκας, πυρὸς τὴν καῦσιν ἀνδρειοφρόνως, καὶ πρὸς φῶς τῆς ἄνω δόξης, Ἀγνὴ θεόφρον, χαίρουσα ἔδραμες.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις τῆς ἀγνεΐας ἄνθος τερπνόν, Ἀγνὴ Ἀθληφόρε, νύμφη ἄμωμε τοῦ Χριστοῦ· χαίροις ἢ ὡς θῦμα, Κυρίῳ προσαχθεΐσα, διὰ πυρὸς τελέσασα τὸν ἀγῶνά Σου.

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!

(*) *Νέος Συναξαριστὴς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας*, ὑπὸ Ἱερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, τ. Ε', Ἰανουάριος, σελ. 264-265, ἐκδόσεις «Ἰνδικτος», Ἀθήνα 2005. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(*) Ἐκτὸς αὐτῆς τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς, ὑπάρχουν καὶ δύο ἄλλες μὲ τὸ ἴδιον ὄνομα.

■ Ἡ μία ἐξ αὐτῶν εορτάζεται τὴν **14ην Ἰανουαρίου**. Αὐτὴν τὴν ἔρριξαν στὴν φυλακὴ καὶ ἐκεῖ ἀπέθανε ἀπὸ τὰ μαρτύρια. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ Συναξάρι της λέγει: «Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀγνὴ ἐν σκοτεινῇ φρουρᾷ βληθεῖσα τελειοῦται». Διεσώθη καὶ τὸ ἐξῆς δίστιχον δι' αὐτὴν: «Ἀγνὴν ἄναγνοι θέντες εἰς οἶκον σκότους, πάμφωτον αὐτῇ προξένησαν οἰκίαν».

■ Ἐπίσης ὑπάρχει καὶ τρίτη Ἁγία Ἀγνή, ἡ ὁποία εορτάζεται τὴν **20ὴν Ἰανουαρίου**. Αὐτὴ ἐμαρτύρησε μὲ τὸν Ἅγιο Θύρσο. Περισσότερα δὲν γνωρίζουμε περὶ αὐτῆς. Τὸ Συναξάρι της λέγει: «Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου καὶ Ἀγνῆς, ὧν ἡ σύναξις τελεῖται πλησίον τῶν Ἑλενιανῶν». Ὑπάρχει καὶ τὸ ἐξῆς δίστιχον εἰς αὐτοὺς: «Θύρσος σὺν Ἀγνὴ Χριστὸν ἠγαπηκότες, θάνατον ἠγάπησαν ἄσμενως πάνυ».